

Вие се чудите, какъ може нищото да даде нѣщо? Ами какъ може имагинерната, въобразаема единица, която е едно „нищо“, като се повдигне въ четвърта степень, да даде една реална единица?

Сега, да оставимъ настрана свѣта на едното измѣрение и да минемъ къмъ свѣта на дветѣ измѣрения. Срѣщамъ две сѫщества, които седатъ на два противоположни полюса, и ги питамъ, могатъ ли да се срещнатъ, могатъ ли да съединятъ въ една точка двата края на правата линия? Тѣ казватъ, че за тѣхъ това е невъзможно. Това значи: две сѫщества, които сѫ на две противоположни мнения, по никой начинъ не могатъ да седатъ на едно място. Това е вѣрно за тѣхния свѣтъ. Обаче, ние имъ доказваме, че това е възможно. — Какъ? — Като образуваме кръгъ. Следователно, дветѣ крайни точки на правата линия сѫ крайнитѣ предѣли на разкъсания кръгъ. Тия две сѫщества, които мислѣха, че тѣхнитѣ възгледи сѫ диаметрално противоположни, вследствие на което не могатъ да се съединятъ на едно място, при известни условия, могатъ да образуватъ кръгъ — могатъ да се съединятъ въ една точка. Ако запитате сѫществата на дветѣ измѣрения, дали въ тѣхния свѣтъ има плоскости, тѣ ще ви кажатъ, че въ тѣхния свѣтъ сѫществуватъ линии, но не и плоскости. Споредъ тия сѫщества, свѣтътъ е създаденъ само отъ точки и линии. Питамъ тия сѫщества: ако линиите на вашия свѣтъ се подвижатъ перпен-